

അപ്രസിദ്ധനായ ഇന്ദ്രദൂതൻ

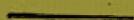
ശ്രീ

സ്വാമിമാരാപുരാണത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത ഒരു കഥ

(കിളിപ്പാട്ട്)

ഒടുവിൽ ശങ്കരൻകുട്ടി മേനോൻ
എഴുതിയത്

അപ്രസിദ്ധനായ ഇന്ദ്രദുര്യോധനൻ

ശ്രീ

സ്വാമന്മാരാപുരാണത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത ഒരു കഥ

(കിളിപ്പാട്ട്)

മുൻപ്

വി. ബുക്കഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം

പുറം പതിപ്പ് - കാഴ്ച 1000

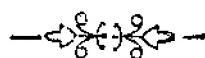
All Rights Reserved

ഗുണകർമ്മ വിഭാഗം പ്രകടനാധികൃതന്മാരും മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം
വ്യാജനിമിത്തമാകുന്നു.

അപ്രസിദ്ധനായ

ഇന്ദ്രജിതൻ

ശ്രീ

സ്വാന്തരവാചസ്പത്യത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത ഒരു കഥ

(കിളിപ്പാട്ട്)

പാൻ.

നോവൽ - കാപ്പി

All Rights Reserved

അഷ്ടാദശമഹാപുരാണങ്ങൾ ആയുർവ്വേദാനുമാരുടെ ജീവിതാദർശങ്ങൾ ആകുന്നു. ഇവകൾ ക്രി. മു. ൫൦൦-നും ക്രി. അ- ൫൦൦-നും മദ്ധ്യയുള്ള ഹിന്ദു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ നിർമ്മാണകാലമുതൽക്കു ഹൈന്ദവ ജീവിതത്തെയും ഇൻഡ്യയിലെ സാമുദായികനയത്തെയും ഊർജ്ജിതമാക്കുന്നതിലും ദുർലഭമാക്കുന്നതിലും ഇവ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രേരണാബലം വിസ്തൃതിക്കത്തക്കതാണ്. ഇവ ജീവിതമാതൃകകളായും മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഫലവത്താക്കിത്തീർക്കുന്ന ആത്മീയതത്വങ്ങളായും ഭാഗ്യകാരങ്ങളാണ്. പശ്ചാത്യന്മാരും പൗരസ്ത്യന്മാരും ഐക്യകണ്ഠേന ഇവയെ കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ രഹസ്യവും ഇതുതന്നെയാണ്. സംസ്കൃതഭാഷയെ ജാതീയഭാഷ അല്ലാതാക്കുകയും ഹിന്ദുവൽസേതുപര്യന്തം നാനാവിധഭാഷാഭാഷകൾ ജനിച്ചുവളരുകയും ചെയ്ത അനന്തരകാലത്തു ഈ പുരാണങ്ങൾക്കു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രചാരം കിട്ടത്തുവന്നു. എന്നാൽ അഷ്ടാദശമഹാപുരാണങ്ങൾക്കു ജാത്യാലുള്ള മാഹാത്മ്യം അധികകാലം അമർത്തിക്കുവാൻ മാത്രം പ്രദോഷമില്ല. കാലഘട്ടമനുസരിച്ച ഭാഷകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ പുരാണങ്ങളെ ഭാരതവന്ധ്യത്തിലെ എല്ലാഭാഷാഭാഷകളിലേക്കും തർജ്ജിമചെയ്തു തന്നിട്ടുണ്ട്. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി അടുത്ത കാലത്തു ഭാരതീയരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉണർച്ചയും പുരണപാരായണത്തിലേക്കു പലരുടെയും മനോഹൃദയത്തിലായിട്ടുണ്ട്. കേരളീയരുടെ ഇടയിലും ഈ പ്രേരണാശക്തി വ്യക്തമായി കാണുന്നത് എത്രയോ അഭിമാനകരമാണ്.

പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിലും വെച്ചു പരമപുരിയതു സ്തോത്രപുരാണമാണ്. ഇതിൽ ആകെ ൮൧൦൦ ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. ഈ

പലപ്പോഴും അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ ഇതുവരെ അറിയാതെ
 നെ തർജ്ജിമ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഗ്രന്ഥവിസ്താരഭയംകൊണ്ടോ
 പരിഭാഷാപരിശ്രമത്തെ ഭയന്നോ എന്തു കാരണമെന്നു അ
 റിഞ്ഞില്ല, നമ്മുടെ ഭാഷാഭിമാന്കളിൽ ആരും അഷ്ടാദശ
 പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു രണ്ടെണ്ണം ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളവയെ പരി
 ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിൽ താല്പര്യം കാണിച്ചിട്ടില്ല. പതിനെട്ടു
 പുരാണങ്ങൾ പരിഹാരകിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയെ സം
 സ്കൃതഭാഷാഭാഷിതരായ നിരവധി കേരളീയരുടെ ഉപ
 യോഗാർത്ഥം തർജ്ജിമ ചെയ്യാൻ ആരും ഇതുവരെ പുറപ്പെ
 ടാതിരുന്നത് എത്രത്തോളം ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ നൂതന കരുതമകവിയായ ഒടുവിൽ ശ്രദ്ധ
 നൽകട്ടിടമനോന്റെ പരിശ്രമഫലമായി തീർത്തുടങ്ങിയിരിക്കു
 ന്നത് എത്രത്തോളം അശ്വസനകരതന്നെ. പതിനെട്ടിൽ പെട്ട
 തല്ലെങ്കിലും ആത്തമമായ ഗുണാപരജ്ഞാതാൽ കരുതമൊ
 പുരാണമായ ശ്രീ കൽക്കിപുരാണത്തെ ആദ്യമായി കൈരളി
 ക്കു ഭാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ സ്കന്ദമഹാപുരാ
 ണത്തെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയാണ്. ശൈവമാഹാര്യ
 ത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ മഹാപുരാണവും അടുത്തകാല
 ത്തു കൈരളിയുടെ കണ്ണാടരണമായിത്തീരും. പിന്നീട് വര
 ന്ന വാല്മീകിയുടെ നിഷൽപോലെയായാണ് അപ്രസിദ്ധനായ ഇ
 രാമകൃഷ്ണൻ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പു
 സ്തകത്തിലെ കഥ സ്കന്ദപുരാണം മാഹേശ്വരവണ്ഡത്തിൽ
 കൗമാരവണ്ഡത്തിലുള്ള എഴു, എട്ടു, ഒമ്പതു, പത്തു് ഈ അ
 ഖ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുത്തു് എഴുതിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സകൃ
 തപ്രഭാവംകൊണ്ടു ബ്രഹ്മാലോകം ലഭിച്ച ഇന്ദ്രഭദ്രമഹാരാജാ
 വിനെ അപ്രസിദ്ധനെന്ന കാരണത്താൽ തന്റെ കീഴ്തിയെ
 പുനഃലോകം ചെയ്യുന്നതിലേക്കായി ബ്രഹ്മാവു ഭൂമിയിലേ
 കയയ്ക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ പലയിടത്തും അന്വേഷിച്ചിട്ടും തന്നെ
 ആരും സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നു അറിഞ്ഞു ചിന്താകലനായ ഇന്ദ്ര

ഭൂതപൂജയോടു കൂടെ കർമ്മശാസ്ത്രം

ദൃഢമെന്നുള്ളതിന്നില്ലാത്ത സംശയം.

* * * * *

വിത്തവും വൃദ്യയും ബന്ധുക്കളും മരോ-

ന്മത്തര മൂന്നു മരങ്ങളായ് തീർന്നിട്ടും."

ഇത്യാദികളായ സദാചാരവാക്യങ്ങൾ ഉള്ള ഉത്തമപുസ്തകങ്ങളെയാണു പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു്. നാനാധിധത്തിലും വിശിഷ്ടമായ ഈ പുസ്തകത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നല്ല കേരളീയരും സർവ്വജനനാ ആദരിക്കുമാറാക്കട്ടെ.

നന്ദേശത്തു പത്മനാഭമനോൻ ബി. എ.

ശ്രീമഹാദേവന്റെ പുത്രൻഗണേശനും
 താമരക്കണ്ണിയും ഭാരതീദേവിയും
 മാമകവില്ലങ്ങൾ തീർത്തിക്കവിതയ്ക്കു
 സീമയില്ലാത്തുള്ള നന്മചേർക്കണമെ.
 നാരദമാമുനിതന്നോടുചോദിച്ചി-
 താത്രസകൗതുകം ധന്യനാമജ്ഞനൻ.
 ചൊല്ലാൻപാരിജാതഹീസാഗരതീർത്തി-
 നുള്ളോരുമാഹാത്മ്യമെത്രയുമുള്ളതം.
 അല്ലയൊമാമുനേ! സക്ഷേപമായ്ഭവാനു
 ചൊല്ലിയതേറ്റവും മോദമകുന്നുമെ.
 വിസ്മരിച്ചായതു കേൾക്കുവാനാഗ്രഹം
 ചിത്തത്തിലുണ്ടതും സാദ്ധ്യമാക്കീടണം.
 ആരുടെയാഗംനിമിത്തമുണ്ടായ്വന്നു
 പേരാളുമിമ്മഹാതീർത്ഥം മഹാമുദ്രാ!
 ഇന്നരംചോദിച്ചപാത്ഥനോടമ്മുനി-
 സത്തമനുത്തരം സാധിതം ചൊല്ലിനാൻ:
 വന്ദ്യയാമിന്നദിയെങ്ങിനെയുണ്ടായി
 വന്നിതെന്നുള്ളോരു പുണ്യകഥയെങ്കീ
 കേട്ടുകൊണ്ടിടുക ചൊല്ലിത്തരുന്നൂ
 കേട്ടീടിലജ്ഞാന! പുണ്യമുണ്ടായ്വരും.
 ഇത്രനൊക്കളും യശസ്വിയിരല്ലമന്തം.
 നെന്നൊരരാജാവുജാതനായ്പണ്ടെടൊ.
 ഭാനുശീലൻസർവ്വധർമ്മജ്ഞനേറ്റവും
 മൗനനീയൻ വേണ്ടതെല്ലാമറിഞ്ഞവൻ
 സൽഗുണാധ്യനവൻതന്നവിഃവകത്തി-
 നോക്കിവിരിപ്പിടം, സത്യാസന്ധൻപ്രഭു
 തന്നുടെധർമ്മാഭിതമാധ്വജത്തെയി.
 മന്നീചെല്ലാഭവാനാട്ടിച്ചിത്തന്നവൻ

മെണ്ണമില്ലാതെ വെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു,
 മൂന്നു കൈകൾക്കു കീഴെ സഞ്ചിതം
 മൂന്നു കൈകൾക്കു കീഴെ സഞ്ചിതം
 നാട്ടിലെല്ലാം ഓടുന്ന പെരുമ്പറ
 കൊട്ടി മറിയിച്ചിതേ കാദേശീവൃതം.
 വെട്ടുണ്ടായുള്ള യാഗങ്ങളെ ചെയ്തവൻ
 മന്നിലെ ശപഥം വളർത്തി നാൻ മേൽക്കുമേൽ.
 ഗംഗയിൽ കാണുമെന്നു മാകാശത്തിൽ
 ലെങ്ങുമേകാണുന്ന നക്ഷത്രപല്ലിയും
 നേരേ കണക്കൊക്കിയോതുവാൻ ബുദ്ധിമാ-
 ന്നായ ചെങ്കുഴിഞ്ഞു വെന്നായ് വരാം.
 എത്രയുണ്ടീ വെപ്പൻ തന്നെ പെട്ടെന്ന് മെ-
 ന്നോളം ചെയ്തു ചാനൊക്കി പെട്ടെന്ന് മെ-
 എവർ മഹത്തായ പുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 ദുഃഖനിശ്ശീരത്തോടു കൂടെ വെ-
 പൊതം മരിക്കും വിചാരമേറിപ്പോ-
 ബ്രഹ്മലോകത്തെ ഗമിച്ചാൻ ധനത്തെയ്!
 ഭോഗങ്ങളെല്ലാം ഭജിച്ചു വാണാൻ ബ്രഹ്മ-
 ലോകത്തിലായവൻ നരകപുരം വരെ
 പിന്നെ വിരിഞ്ഞു വെപ്പൻ തോട്ടം ചൊല്ലിനാൻ;
 മന്നവ! പാകനീചഗംഗാതലം
 തെല്ലുമിവിടത്തിൽ വെട്ടുവാൻ തോട്ടം
 യില്ലാ നിനക്കിനി മെന്തെന്നു ധരിക്കണം.
 എവർ വിരിഞ്ഞു നരകം ചെയ്ത നേർത്തു
 ഭൂമൻ വെട്ടിച്ചു ചൊല്ലി തിത്തരം.
 പുണ്യമൊരു പാട്ടു ചെയ്ത താനെന്നിട്ടു-
 മണ്ണോജസംഭവ! ദേവ! ജഗല്ലതേ!
 ഇപ്പോളിവനോടു ഭൂമിയിൽ പാകവാൻ
 കല്പിക്കുവാനുള്ള മോതു ചെന്തോർത്തരം.
 രാജാവു തന്നെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം
 രാജീവസംഭവൻ ചൊല്ലി നാനിത്തരം
 ധാത്രിശ! നീ ചെയ്ത പുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 നാനാഭാഷി കല്പനാർക്കു നാനാഭാഷം

രത്നനകീർത്തിയുടേവണമിഹിന്ദാ.
 നിന്നടെ കീർത്തി : ശബ്ദമിഹിനമിതു
 മന്നിടത്തിങ്കലു കൈയെടുപ്പോലനി.
 പുത്തനാം കീർത്തിതാനുണ്ടാക്കണം ദേവം.
 നന്മെന്തു പവാഴ്ചയാനാഗ്രഹമെങ്കിലൊ.
 സാരസംഭവനേവകഥി : മൂന്നു
 നേരമെമ്പാഴുപരൻചോദിച്ചിതിത്തരം
 താമരസോന്മുഖം : ദേവ ! യെന്നിരിക്കിനി.
 ബാലമിയിലെങ്ങിനെ പുണ്യമുണ്ടായ് വരും.
 എന്തുതാൻചെയ്യേണമായതിന്നെന്നതും
 സ്വന്തമൊക്കെയിങ്ങനെയെന്തുചെയ്യിക്കേണമെ.
 പുഷ്പകൗടൂഭവൻചൊല്ലിയാൻപിന്നെയും
 കേൾക്കുകാലംതന്നെയേററംമഹത്തമമൊ.
 ബ്രഹ്മാസ്ഥി : കാടിയുമെന്നല്ലല്ലപതെ !
 നമ്മെയുംകൂടെവസംഹരിക്കുംകണ്ഠം.
 പിന്നെബാലമുണ്ടാക്കുകറിച്ചിനി-
 യൊന്നുമോതെണ്ടരില്ലാകയാൽ ഭൂതല
 ചെന്നതിൻകീർത്തിയെപ്പാർമുറഞ്ഞിയാൻ
 മിന്നാട്ടുപുകസുഖിച്ചുവാനൊക്കെമൊ.
 എപ്രവിധാതാവുചൊന്നതുകൊണ്ടു
 ഭൂതരൻ ഭൂതലകാമ്പിലുപട്ടണ
 ചെന്നുപുകൊണ്ടുനല്ലരംകണ്ടിട്ടു
 തന്നുള്ളിലുതഃപുണ്യനിന്നീടിനാൻ.
 തത്രതൃരോടവൻചോദിച്ചിതന്നതൻ
 വാൽകളുപ്പാളവരമോരീടിനാൻ.
 തെല്ലമിത്രമൂന്നുപുറംകൂട്ടവ-
 റില്ലാതമിപ്രദേശത്തിലീങ്ങങ്ങളിൽ.
 എങ്ങവൻതന്നെരൊജ്ജ്വലനുള്ളതും
 ഞങ്ങളിലാകുമറിഞ്ഞുകൂടാതെ.
 ചോദിക്കുന്നീടപായ് മിറയസ്സുകൂട്ടോ
 ബോധിച്ചിരിക്കുമവരിതെന്നായ്ക്കരം.
 എപ്രവിശ്വോരുതരംചിഹ്നം
 ഭൂതരൻ : ജ്ഞാതിലുള്ളതന്നാൻതവൻ.

മാമുതിവാഴുന്നിത്തമദേവനാചു.
 കല്പങ്ങളേഴു മഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നിത.
 സ്സൽപുമാൻതന്നെക്കുറിച്ചിതമോക്കണം.
 ഇതമമാതാട്ടുകാർചൊന്നതുകൾക്കൊത്തം.
 ചെത്രയും വേഗംതടന്നുചൊന്നുപൻ
 വന്ദനായ് വാഴുന്നമാക്കുണ്ഡമാമുതി
 തന്നെതമസ്സുവെച്ചുവമുണർത്തിനാൻ:
 മംഗലാത്മൻമുതിശ്രേയ്ക്കു! ചിരംജീവി-
 യജ്ഞസർവ്വജ്ഞനെനറ്റിത്തേതയഹം.
 മന്നിവിഗ്രദ്യത്ത്തന്നെനാജാവിനെ-
 ഭഗവതമോല! ചൊന്നുകേട്ടിരിക്കുന്നവെറും!
 ഇത്തരം സംശയമോദിച്ചുപ്രസംഗം-
 ള്ളതാസസ്തിതാമോക്കുണ്ഡനാതിനാൻ:
 ഞാനേഴുകല്പമായ്ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
 നന്മിദമുള്ളതുപാലനെങ്ങനെ
 ഉണ്ടായപ്പിറ്റിനിമറന്നുനേരത്താൽ
 ഉണ്ടകിപ്പടന്നുദുഃഖാദിച്ചുവെളുക്ക.
 ഏലാമുതീർപ്പാൻ ചൊന്നൊരുതരത്തു
 ള്ളവൻ പല്ലാതെദുഃഖമുറക്കൊണ്ടുതൻ
 തിരക്കുണ്ടമെന്നുപമല്ലതിൽപാടുവാ-
 താജ്ഞാണുസന്നദ്ധനായിനിന്നിടുന്നാൻ.
 ഇതെന്തിൽകണ്ടൊക്കേതെത്തുമമുതി
 സത്തമൻപാഠകതിവാൻചൊല്ലിയാൻ:
 ഈവിധംസംഹസംചെയ്തിടത്തുവീ
 ജീവിതമേവനെന്നുവെച്ചുമാണാക്കണം.
 ന്നരിൽപരമ്പരസ്സായംലഭമേന്തിട്ട-
 മാറില്ലൊരുതരമാവത്തുപാമീടുവാൻ.
 തിന്നുകെടുപ്പാപശാന്തിവരുത്തുവാ-
 തിന്നൊരുപായമുണ്ടായതുംചൊല്ലുവാൻ.
 എന്നിലധികംവയസുള്ളൊരുവക-
 മെന്നെക്കെട്ടിമാറുണ്ടെന്നതോക്കുതി.
 മകൾക്കൊന്നാധീനംപ്രദാനംപോന്നവൻ
 തീർക്കാതിരിക്കില്ലനിന്നുടെസംശയം.

തന്നെ പാശ്ചാത്യ മിഷണറിയുടെ
 ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ
 യാത്രാമുഖത്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. ജാമ
 എന്നതുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറുക-
 മെന്നുള്ളതപാശ്ചാത്യ മിഷണറി
 ഭൂപ്രദേശം കൂടി പാശ്ചാത്യ മിഷണറി
 പ്രാപിച്ചു പിന്നെ ബ്രഹ്മകാലം പൂർത്തിയാക്കി.
 എത്രയും നേരമായാൽ കാനാറുള്ള
 മിത്രമാം മിഷണറിയെക്കൊണ്ടു യാത്ര
 ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം വേണ്ടുപോകാ-
 നെല്ലാറുപോകുന്നതുകൊണ്ടു ചൊല്ലിയിരിക്കാൻ:
 ധന്യരായ ചെല്ലവർ വന്നതു കാണേ.
 മിന്നുന്നിടം നോക്കി നോക്കി നോക്കി
 വല്ലതും കാണേമെന്നോ വരവിനു
 ചൊല്ലുക സർവ്വവിശേഷമേതാമതേ!
 ഇത്തരമുള്ള കാര്യം കേൾക്കാൻ മാർക്കു-
 നത്താർ സോദരമേവരേക്കീടിനാൻ.
 വന്നിതിൽ പാടി മരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്ന
 വിന്നനായ് നിൽക്കുന്നതേവവില്ലമാൻ.
 ഉണ്ടിവന്നൊന്നു ധരിക്കുവാനായതു
 കൊണ്ടുതന്നെത്താനു മിഷണറിയെന്നും.
 ചൊല്ലുകിത്രമുതൽ പാലത്തുനിന്നു
 വല്ലതും കേട്ടറിവുണ്ടെങ്കിലിരിക്കണം.
 എങ്കിലീ മണ്ണുന്റെ ജീവനാർക്കുണ്ടാ-
 സകടംകൂടാതെ ചെയ്യുതന്നുതാൻ.
 മാർക്കുസാക്ഷ്യം ശ്രവിച്ചു താഴ്മയോടെ
 നോക്കാനിടയുള്ളതാണു ചൊല്ലിയിരിക്കാൻ:
 ഇപ്രകാരത്താൻ കഴിവു പരിന്നാലു
 കല്പകാലത്തോളമിന്നേവരയുമെ
 ഇങ്ങിനെ യുദ്ധോദ്ധേയനായതാ-
 മന്ദാദരമേകട്ടെ കൂടിയരില്ലതാൻ.
 ഞാനേതാർക്കു നൽകുന്നൊടു ചൊല്ലിനാൻ
 സാക്ഷാത്താണു കേൾക്കുന്നതു കേൾക്കേണ്ടാൻ.

தலைநகரம் ஸ்ரீரங்கம்

திருகாணானந்தமொழிவந்தன!

അയ്യപ്പദീക്ഷമാരായവർ ഭവിക്കുവാ-

നായിട്ടു കൊണ്ടുണ്ടെന്നു ചെയ്യുകയാണു്.

தேவசிரியாநாம்புருவமுள்ளுந் திருமால்

പാശ്ചാത്യവിദ്യാവൻമാർക്കിടയിൽനിന്നു:

ശുചിയാംഭേ ചന്ദനനല്ലാരനഗ്രഹം

മുഖമൊഴുത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ

വിപ്രകുൻറശാപംനിമിത്തമുയിട്ടുതൊ-

നിപുക്കാരംബകരൂപശാസ്ത്രീതിനൻ.

പൂർണ്ണത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു

സംസ്ഥാനം 13 പുനർവിഭജിക്കുമെന്ന്

പുത്രനായ് വന്നുപിറന്നുപിതാവെന്നെ.

യെത്രയുംവാസപുരുഷാദ്യഃ വളർത്തിനാൻ.

ബാലകനായിട്ടുതന്നെ "ബക"യെന്നു

ലാളിച്ചുതാതൻവിളിക്കുമെല്ലാത്തേഴും.

ബാലചാപല്യമെന്നിരിക്കുകയാണ്

ബാലകന്മാരിലുണ്ടാകുന്നീടിനാൻ.

അച്ഛൻ പ്രതിദിനം വെച്ചിട്ടുപോരുന്ന

സ്വപ്ന മാധ്യമങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനെ

താതനിയുടെയും കുളിച്ചു. ൧൯

മോദേന നൈക്കടത്തേന്നിച്ഛിക്കുന്നു.

പങ്കാളിത്തംകരമാസത്തിലെ

സംക്രമണായിരുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

புஜாஹ்மபுகுதாதன்குனிம்மெய்

മോചനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങും ശോഭിക്കും

എന്നാകമൂലം വിവിധ മതങ്ങളെ

കാണാല്ല; കാരണപോലവിചരനാൻ"

എന്ന ചിട്ടിച്ചടയരായ് ചോദിച്ചി-

തൊന്നാണി! യെങ്ങു ചിടുകാണ്ടുപോയി ശ്രമം

തന്നിടുകയാണുവേഗം. എന്തെന്നാൽ

തിനുവാൻ നല്ല പഠനമാണേക വാൻ

കുടിസ്ഥാനപരമായിത്തന്നെ പലർ

• கி.த.ம.னோ.வற்ற ஸா.வி.சு.பா.வி.மு.பா.

(Signature)

ശാസ്ത്രംപിതാവിന്റെ കയ്യിലേക്കിടേതൻ.

ബ്രാഹ്മണജനംചൊടിഞ്ഞു പിറിട്ടതാ-

യിമ്മന്നിലാതത്തു പരം പുത്രനായ്

വന്നുജനിച്ചിതു പൂർവ്വജന്മസ്ഥി-

യന്നെയിങ്ങുണ്ടാ മിവന്നിട്ടു പതേ!

ബാലഭാവംകൊണ്ടുശക്തിഗ്രഹം

ലീലയാൽനെയ്യിൽകുളിപ്പിച്ചു കരണം

പൂർവ്വജന്മജ്ഞാനമുണ്ടായതെന്നോളു

ശർവ്വലിംഗങ്ങൾക്കുനെയ്യിട്ടിഷേചനം

പങ്കുറവീട്ടുമകരമാസത്തിലെ

സംക്രമവാസംചെയ്തുകാണിടേതൻ.

പൂജനാമച്ഛൻമരിച്ചുകൊണ്ടും

രാജ്യസംരക്ഷണംചെയ്തുമൊവിധി.

എന്നുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഞ്ഞം-പ്പാക്കി-

യന്നതിമുപ്പുമാർ നെയ്യിട്ടിഷേകവും.

അന്നാളിലേകദാവനപ്രസാദിച്ചു.

കുന്നിനകമുളംമൊത്തശിഖർപരൻ

എന്നതികത്തിലണഞ്ഞരുചെയ്യിതു

മന്ദമാസംപൂണ്ടുമരുഗതാശനൻ.

പൂർവ്വജന്മത്തികലെന്നുടെവിഗ്രഹ-

മുഖീപതേ! ഭവാൻ നെയ്യിലിട്ടീടിതാൻ.

അന്നതന്നെഞാൻപ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു

നിന്നിലതുകൊണ്ടുജാതപരമന്ദനീ

എന്തുനിന്നീ പ്സിതമെന്നാലതിന്നിയ-

മന്തരമില്ലതരുവെന്നാതിതാൻ.

അത്ഥിച്ചുഞാനും ഗണാധിപത്വംകൃപാ-

മുത്തിയാശങ്കൻതന്നാനെയ്യിതു.

വീണനമസ്സുവിച്ചുജലിപൂർവ്വകം

വാണീട്ടുമെന്നാടരുചെയ്യിപിന്നെയും

ഇപ്പാമുതൽമെന്റെ വിഗ്രഹംനെയ്യികൊ-

ണ്ടിപ്പാരിടത്തികലേതൊരുപൂർവ്വകം

ഉത്തമമാകുംമകരദാസത്തിക.

ചെയ്തുന്നസംക്രാന്തിവാസമുദമതായ്

ഭവനത്തൊന്നെൻപാർത്തോളം വൻ .

എവർക്കുമെന്തുകാടിഗണക്കം
ദേവനെന്നപ്പിന്നെനമെന്നാക്കീടിനൻ.

അന്നമുതൽ ഈ പ്രതീപചാലം പ്രായം
തീർത്താലീശപരാസതംകാരണം.

എന്നുമെന്തൊന്നൊധിപത്രസ്ഥാനം
മോതുമുഖംതെളിഞ്ഞവല്ലാതെത്തൻ

കാമാദികളാകമാറുദോഷങ്ങളും
ശ്രീമദ്ഭക്താകമില്ലൊരുസംശയം

എങ്ങമശാശ്വതമായിട്ടുനില്ക്കില്ല
ഭംഗമുഹിയും സമാനമെന്നേക്കണം
സ്ഥാനവാദംകൊണ്ടുഗവീർവ്വതീർക്കൊണ്ടോ-
രാനെയുപ്സാദിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതാണെന്ന്.

ഇന്നതുകൃത്യമേതുമാണിന്നതെ-
ന്നെന്നുള്ളിലേതുധരിക്കാതെത്തന്നായ്
പഞ്ചവാണാതിരയ്ക്കിടയ്ക്കുനിൽക്കുന്നതെ-
സഞ്ചിമീടിയെന്നൊന്നൊന്നുമെ.

തല്പഞ്ചസൂക്ഷ്മംവിദ്യയുംസമ്പത്തും
മുളളതീപനാമെന്തെന്നു കേവലം
ആവീർത്തിനുള്ളതൊരുമുളളതും.
രോദനംസൽപുരാഹിതകയൊക്കെയും

അന്നത്തന്നെകദാസഞ്ചിക്കുമിടയ്ക്ക
ചെന്നൻവിമാലപതനിലെളുപ്പുതാ.
കണ്ടെന്നൊരുമുനിശ്രേഷ്ഠതദപാവൃത്തി-
പൂണ്ടുസഭാജ്ഞായ്തത്രവാഴ്ത്താനും.

വൻതപമെയ്യുപമുളളദേഹത്തെ
യേന്തുനാരമുനിപുറവൻഗാലവൻ
ഏഹികസൗഖ്യത്തിനൊട്ടുത്താപസ
ദേഹമുപയാഗമല്ലന്നിഷ്ഠതും.

അമ്മനിതന്നുപെരിയായ് വർത്തിപ്പു-
മഞ്ചുജാക്ഷീമണിനെന്നൊന്നൻകാക്കയൊൾ

എങ്ങിനെനെകിലുക്കെക്കൊണ്ടെന്നീ-
യംഗനാരണത്തെയെന്നാതിതേടിനേൻ

ലെഖനശ്ശ പിച്ഛനശിപ്പിക്കുമെ മുനി.
 വിദ്യാത്മിഭാവേന പൊന്നവനിച്ഛന്മാൻ
 വിദ്യേല്ലതാംഗിനെ കൈക്കലാക്കിപ്പിടയൻ.
 ഏതേവമോർത്തിട്ടവിദ്യാത്മിനെയ് ചെന്ന
 ധന്യനാംമാമുനിതന്നപണങ്ങിനൻ.
 താഴ്മയാശ്വേദമുനിശാഭ്യർത്ഥിക്കാൻ.
 മാമുനീശ്വരേ! മഹാഭാഗ! ഹരഭര!
 തപശ്ചാദപതമംനരസ്സരിഭജനംതാ-
 നല്ലംകുതിവെന്നിഹിനഭീഷണഭര.
 ഭക്തരാജുള്ളജനത്തിന്നഭീപ്തിതം
 വ്യക്തമായ് നൽകുന്നവിഷ്ണുകൃപാലയൻ.
 ഗാലവനാമംവഹിച്ചു വസിപ്പരി-
 കാലംഭവാനെന്നിങ്ങു ചിത്തന്നുമാൻ.
 ഒന്നുനീശ്വരമുഖനായത്തിരക
 വന്നതിന്നീട്ടെന്നോരെന്നകൃപാവിധി!
 നല്ലപദങ്ങൾകൊണ്ടുവരേണമെ-
 ജ്ജവനംകിച്ഛമീടവേണമെ.
 അജ്ഞാനമാജ്ഞ പാണ്യകടിക്കയാൽ
 പ്രജ്ഞകൂടാത്തവശംകെട്ടിപ്പിടയാൻ.
 മാതൃബുദ്ധേ! നല്ലപദങ്ങൾതാ-
 ഭേനീൽ പ്രയാഗിച്ചുകൊടുവേണമെ.
 ഏവമെല്ലാംപറഞ്ഞുമുനിതന്നുടെ
 ഭാവംതെളിയിച്ചുവദിച്ചു നിന്നുമാൻ.
 ധന്യരേഹമെന്നുഗ്രഹിച്ചുനീനാ-
 നെന്നായത്യാത്മാഭയാർദ്രനസ്സനായ്.
 പീണെണ്ണരകലവാസസ്തപനമാൻ
 തനപംഗിയേയുംതിനച്ചുവടേണൻ ചിരം.
 വ്യാജരില്ലാത്ത ശിഷ്യനെനെന്നെയ-
 സ്തജനീയൻമുനീശ്വരകേവിയത്തിൽക്കാൻ
 നിത്യവുംശുശ്രൂഷചെയ്തുഗുരുവിനും
 പതിക്കുമുപ്രീതിചേർത്തുവാണീടിയേൻ.
 ഭാജ്യയെതെല്ലാപിരിഞ്ഞുവസിപ്പിട്ടു-
 മാരില്ലവിശ്വവ്യാപിതാജ്ഞയാൽ ഇത.

കാണാതെ വാഴുന്ന കാലമാരുദിനം
 റോയൽ രാത്രികളിലേക്കു താഴ്ന്നു
 കറവാർകേൾക്കൂ. അതാവേളയിൽ
 ചോരയമ്ത്തെ ഗ്രഹിച്ചു പണമുനി
 ദാരങ്ങളെക്കുറുംകൂട്ടം പിടിക്കേൻ.
 അപ്പൊഴുതാത്തതായ്ക്കേ അതു കടന്നിറം
 തപ്പതിതന്നെ വീളിയുവെറ്റ ചിഹ്നം
 കട്ടുകാണ്ടെന്നു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തെന്നു
 ശിഷ്യമെന്തെല്ലാം ചോർന്നു തടുക്കേണം.
 ശിഷ്യചോരപുണ്ടിതേവരെ വാണ ചൻ
 വിശ്വസവഞ്ചകൻ പാടിപ്പോശയൻ
 ഭൂമിയിലുപാൽ തുടങ്ങുന്ന ഹൃദയം
 സാക്ഷാത്തു നരക്കുട്ടികളെ മേ.
 അങ്ങനൊഴിഞ്ഞു നീക്കിയൊരാലംബം
 മംഗലാത്മകവേദി മസർവ്വനപരേ!
 ഭാഗ്യകന്നിത്തരമാത്തൊഴുകട്ടെ പാപങ്ങൾ
 കാൽക്കൽ ചോരഗാലവമാമുനി
 ടാബ്ലീനീകുറുപ്പിൽക്കൊണ്ടു തി-
 രക്കുനായുച്ചം വിളിച്ചു ചാലിപ്പിറന്നു.
 മാന്യനാമമ്മയിൽ നെറുതെ പറ്റിയാൽ
 വന്നീതെ തിടുകുതിന്നും മേലേക്കു നോ!
 ചിത്രകുറുപ്പോടേ ചേർത്തു കൂട്ടം
 തന്ത്രവലയങ്ങളുപുണ്ടു പാടിപ്പിറന്നു.
 അനേകമാനവുടേ കാലച്ചുരുക്കുനി
 വന്നു പിച്ചിതു ഭൂമിയിലേക്കു.
 മൂലമുഖേ! നീയകവൃത്തികൾക്കുണ്ടു
 ഗ്രന്ഥമാവെ പ്രവർത്തിക്കുകാരണം
 ഇന്നുമുതൽ വകാശം ഭാവിച്ചിട്ടു-
 കെന്നു വെക്കുന്നതും, ദുർമ്മതേ! നീ ചിരം
 അമ്മുനീതന്നെ ശാപനീതിതോ-
 യെന്നേനിടയവഞ്ചകൻ പാപം ക്ഷണം,
 ആർക്കു മനസ്സു തന്നെയുണ്ടു വിവേചനമേ-
ന്നോട് കണമിപ്പോരോളം നീലാഗ്രഹം.

ജല്ലപാപം മന്നത്തൊഴിയാണെന്നു
 ചൊല്ലുന്നശാസ്ത്രങ്ങൾ, ചെയാണിതാരുമേ.
 ധർമ്മം ചെയ്തിങ്ങനടന്നാലൊക്കത്തരം
 സമ്മതം! നന്നായ് വരില്ലെന്നു നിശ്ചിതം.
 ഏകരസ്സർശനമുലം ഭൂഷിച്ചു
 പങ്കുതന്നു യാമസ്സതിമൗലിയും
 ഭർത്താവിൽ പംഗമിച്ചു സന്ദർഭം
 മാർത്താണ്ഡനെ ശ്ലാഘിച്ചാളതേവിധം.
 രണ്ടുപേരും ചൊന്നശാപചക്രങ്ങളെ
 കൊണ്ടുതാനോരധൂസംഭ്രാന്തചിത്തനായ്
 ആചിലപോലെ വിറച്ചു വർത്തങ്ങളെ
 കാലിന്ന മിൽ ചെന്നു മീനണത്തിടിനേൻ.
 മംഗലാത്മാക്കളെ! പാപിയാരുള്ളതാ-
 നംഗജാതാതിതരംഭവന്റെ പാർശ്വദൻ
 ഇങ്ങിനെ യല്ലാഭിച്ചു വിധിവശാൽ
 നിങ്ങളനുഗ്രഹിച്ചെന്നു രക്ഷിക്കണം.
 മൂലമുതൽക്കു തിവാക്കിലും വെള്ളത്തു
 ചെച്ചാലുരുക്കം വന്നിതമുള്ളിലും
 ചേന്നിരിക്കുന്ന മഹാത്മാക്കളോട് നിങ്ങൾ
 ഉണ്ടാകെ കാര്യം പറയുന്ന കാളേളണമേ.
 രോഷവുമ്പോഷവും മാറി മാറിക്കളണം.
 മാശയശുദ്ധിയെഴുന്നാക്കു സിദ്ധമാം
 കാരാഭയാന്മാർക്കു ചെല്ലാ മരണിക്കിന്ന
 മാറില്ലാ രാശ്രു മാനിങ്ങു മന്ത്രേഭൂമി.
 ഭൂമിയിൽ കാൽത്തൊറി വീഴുന്ന മന്ത്രി
 ഭൂമി രല്ലാതെ കണ്ടെത്താമാലംബനം.
 നേരിട്ടുവാൻ പോക മഹത്തമനനെ
 നേരേ ധരിച്ചു മഹാത്മാക്കളായവർ
 നെ മറിയില്ല മൂലമായുള്ളവർ
 വന്നുചേരുമ്പോളൊഴിഞ്ഞു തൻ ഭാവിയിലെ
 കാക്കി ചെന്നിരിക്കുന്നാഥി പത്മതേന-
 യിക്കണ്ടു ദുഃഖത്തിനൊക്കെയും കാരണം
 ഭർത്താക്കനായുള്ള മന്ത്രിനാ പത്തുതാൻ
 ഭൂമി മന്നുള്ളതിന്നില്ലാത്ത പാശം.

വാഴിച്ചിട്ടുണ്ടോരുളുർവൃത്തവാഴവൻ.
 മല്ലാതെയുള്ളതുകൊണ്ടുവിട്ടു
 നിർല്ലഭം മായിട്ടുമെന്നോടുതുല്യനായ്
 തെല്ലമിരിക്കില്ലാരേടത്തുമെന്നതി-
 നില്ലൊരുസംശയംപാനഭരിച്ചുപോം.
 വിത്തവും വിദ്രയബന്ധമുള്ളമദോ-
 നത്തനമുനമേങ്ങളായ് തീർന്നിട്ടും.
 സത്തുകളായുള്ളവെങ്കിലിടുന്നു
 വാഴുക്കളേയ്ക്കുമെന്നെചൊല്ലിടാം.
 തെല്ലുമെന്നോരുളുർവൃത്തമാനായ്-
 ക്കളോരുളുർവൃത്തമെന്നോരുളുർവൃത്തം.
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു തെല്ലം വിമിത്തമാ-
 യെങ്ങാപപലനായ്കുന്നുലകുലിയും.
 ഏല്ലാമറിയുംചൊന്നു കൊണ്ടെന്നി
 ചൊല്ലുന്നിതീവകകിഞ്ചിത്തനായ്താൻ
 എന്തെല്ലാം കർമ്മമല്ലാപൊരുത്തനി-
 കിന്നശാപത്തിന്നുമാക്കത്തേരണമെ.
 ഉൾജനമെല്ലാമെന്നുൾവൃത്തിയെസ്സദാ
 സജ്ജനത്തിനെക്കുറിച്ചുമാറില്ലമൊ?
 പാരംവിവിതനായ്കുമെവിതാൻചൊന്ന
 നേരപ്രസന്നനായ്ഗാലവൻചൊല്ലിനാൻ:
 കീർത്തിയല്ലാതെയായി മരിതുദ്യമ്ന
 പാർത്ഥിവശ്രേഷ്ഠനുമേലാലവനിമിൽ
 പേണ്ടുംസഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകെന്നാൽനിന-
 ക്കണ്ടായ് വരുംശാപമോക്ഷമെന്നാളെടൊ.
 ഇതമ. മനീശപരൻചൊൽ കയാലന്നതൊ-
 ള്ളതാൻവന്നുവസിച്ചുൻഹിമാലയെ.
 രാജ്യവുംഭീഷ്മമാമായസ്സുമെന്നല്ല
 മുഷ്ണമബാധവുമിശ്ചരൻതന്നമെ.
 ധന്യൻമനീശപരൻതന്നെറോപത്തിനാൽ
 വന്നിരുന്നിടംബകരപദുഭൂപരം!

സധർമചാനന്തരമോഭിമുഖംചൈതനം
 പൂർവ്വത്താതാപദത്തതന്നിദിനേ.
 ഇതി ശ്രീ. സ്തോത്ര മഹാപുരാണേ ഏകാശിതിസാമന്ത്യാ സംഹിതായാം
 ബ്രഹ്മമഹാഹരപരവണ്ഡകൈമാലികാവണ്ഡ മഹിപ്രാഴ്ചാഭവ
 സപുഷ്പാഭയാം.

ഏട്ടാം അധ്യായം

പിന്നെയുമരുമെച്ചൊന്നുണ്ടുനൻ തന്നെനാക്കി-
 ഭക്തനായിട്ടെന്നോരുനാമമുനീ പാൻ.
 ഫൽഗുന! നാഡീജംഘനിത്തരം ചൊന്നതായ
 വാക്കുകൾകേട്ടനേരം ഭൂപതിദുഃഖപൂണ്ടാൻ.
 മന്നവൻ തന്നെപ്പോലെമാണ്ഡമുനീവനം
 വിന്നമാനസനായിതീന്നിത്തരുനേരം
 കണ്ണനീർരലിപ്പിച്ചുവാകവാനൊരുങ്ങിത്തൻ
 മുന്നിൽ നിന്നിട്ടും ഭൂനാഥനുചേണ്ടിവിനും
 ധന്യനാംമുനീശ്വരൻനാഡീജംഘനൊന്നാക്കി
 വിന്നഭാവവും പൂണ്ടുസാരമരുമെച്ചൊന്നു.
 മന്യനായ് ചിരായുസ്സാമുണ്ടെയമുണ്ടാലിതു-
 ഭൂതനൃപതിതൻറവൃത്താന്താധരിച്ചീടാം.
 എന്നു ഞങ്ങളുരളുവന്നിതിങ്ങോട്ടുകായ്-
 മൊന്നുമരമലിച്ഛിച്ചാസാബ്രതം മഹാത്മാവേ!
 ധന്വിയിൽ പ്രവേശിച്ചുജീവനൊക്കളയുവാൻ
 തന്നെയൊന്നൊരുങ്ങുന്നതെന്നുതെസഖാവിവൻ.
 എന്നിതിൽ പരമായി വൈരാഗ്യം വദഞ്ഞു
 ചിന്തിച്ചാലൊരുവഴികാണതില്ലിതുകാലം.
 ഞാനുമീയിവനോടുകൂടൊരീയിൽചാടി
 പ്രാണനെയും പക്ഷിപ്പൂന്തല്ലുസംഗതമേതും.
 ആഗ്രഹംസാധിക്കുന്നതിൽ മുന്നോരിവൻ തന്നെ
 നോക്കുവാനെനി കൈകൾക്കതിയിലാറിത്തേണ്ടു.

பாண்டிச்சேரி, 1971.05.05

ഉണ്ടെന്നുവരികയാൽ മരണത്തെക്കുറിച്ചു
 വിചിന്തനം വളരെ അനവശ്യമാകുന്നു.
 അതിനാൽ വിചിന്തനം കൂടാതെ മരണത്തെ
 മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടുന്ന വിധം

സത്യത്തെക്കുറിച്ചിടാൻ ഭൂപതിഹരിയുവ-
ന്നെ രൂപം പിടിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ
സത്യതല്പരന്മാരിലൊന്നാമനായെന്ന
കീർത്തിയുണ്ടിന്നുപാരിൽ സത്യമാകുന്നുമുഖ്യം.
അതുകൊണ്ടിന്നു ഞാനുപമാന്തനോടൊത്തു
മറിഞ്ഞിട്ട് പ്രഭവപ്പെട്ടു ചെന്നു കളിയുന്നേൻ.
ഇതുതാൻതമുക്കു ഹൃദയഭരണമെന്നു
മതിമൻമമസഖേ! കരുതിട്ടുകവേണം.

അമ്മളി ചെച്ചയാൻ വീണ്ടും നാരദൻ പറഞ്ഞത്! പൂജാമാറാപ്പും ചേരും മാവ് ചെല്ലമുതീശമാൻ ചൊല്ലിയ വാക്യഭേദം കണ്ണുതൂലാരം കേട്ട ചൊല്ലിനാൻ നാഡിജാല നവനൈരം കിടയം. എന്തിനായിച്ചിൽ ചാടി ചാകുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ചിന്തിതം നിങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നൊന്നു സാരമുമാക്കാം.

അതിയായെന്നോടൊപ്പമായുള്ള ലുകമൊ-
ന്നധുനാവസിക്കുന്നു കൈലാസശൈലത്തിൽ
അവനനാമംപാർത്ഥപ്രാകാശകണ്ഠനെന്നാ-
ണവനീയിന്ദ്രമന്ദപ്രഭവനയറിഞ്ഞീടും.

മിത്രസാഹായ്യം ചെയ്ത് വാൻനിങ്ങോടൊരുമിച്ചു
തൃക്കാൻവരമല്ലൊപോകുന്നത് ഓരോവരം.

[illegible]

ശ്രദ്ധയോടെയാണുവെച്ചു കണ്ടാൽ അതിൽ
 സിദ്ധമായ് ഭവിച്ചിട്ടുവെന്നെൻ പ്രസംഗത്താൽ.
 ചൊല്ലു ചാനത്താൽ മെന്നെയീ കണക്കറ്റ-
 വിചപപുഷ്പങ്ങളെ പൂക്കിച്ചീടിനഹലം.
 ഭൂർല്ലമെന്നാലുനിന്നാഗ്രഹം സാധിപ്പിക്കാ-
 മില്ലസംശയമേതു വണ്ടതു ചാദിച്ചാലും.
 ഇത്തരമുചെയ്യാരിന്ദുശഖരൻതന്നെ
 ഭക്തി പൂവ്കുവന്ദിച്ചിങ്ങനെ ഞ്ഞിനേൻ.
 മരണമെന്നിയെ നാംഗേ ചൻ! ഭവിക്കാത്താൻ
 വരമിന്നരുളണമെന്നൊൻ കഥിച്ചപ്പോൾ.
 അങ്ങിനെ തന്നെയെന്നു സ്തിതമരു ചെല്ലി-
 ടംഗജാ രതിഭവൻ മറഞ്ഞാ നവിടത്തിൽ.
 അന്നതൊട്ടമരതപം കിട്ടുക മുഖമേറ്റം
 ധന്യനെ നാനാഭാവം പുണ്ടൊൻ വാഴുംകാലം
 ദുരിതം ശാന്തി നായ് വന്നിടങ്ങാരു വിപ്രൻ
 നിഗമനമേവേദി സർവ്വജ്ഞൻ സുഭാഗൻ.
 സൗന്ദര്യ സാരംകൊണ്ടു മീത്തു ചാലൊരു ക-
 ഉ നവനണ്ടായ് വന്നിതേറ്റവും മനോഹരി.
 ബാലികാഭാവം വിട്ടു നവനായ മായ
 കാലമെന്നാരുതിനംകു നൃകാമണിയവർ
 വന്നിതുകളിപ്പാനായ് തോഴിമാരോടു കൂടെ
 യന്നൊന്ന ചളിക്കണ്ടുൾ മൂലം പൂണ്ടതല്ലൊ.
 സഖികളോടു ചാദിച്ചവർതന്നെ നേങ്ങ.
 ഉഖിലമറികയാലല്ലൊ ഭൂപുറപ്പെട്ടു.
 താതനാ സുഭാഗൻ ധ്വജമണൻതന്നെ കണ്ടു
 സാദരം വിവാഹത്തെപ്പാറി ഞാനും ലോചിച്ചേൻ.
 അമ്മഹാൻതാനുമപ്പോൾ കിലശീലങ്ങളാത്തു
 സമ്മതിച്ചിതു തന്റെ കളെതരമെന്നായ്
 കന്യകാമണിയവളിക്കൊപ്പം മറിഞ്ഞതി-
 വിന്നയാജ്ഞാ കണ്ടാമുഖാദരമെല്ലാം.
 താതനെൻ വേളി മിപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചതാജ്ഞാട്ടൻ
 മാതാവേ! വിരൂപനാമൊരു നെന്നെൻ കാൻ.
 ഈധിയെന്നൊലാൻ ധീവിതരഹാദുഃഖം
 ഭാവി മിലയുകൊണ്ടു ജീവനിൽ കൊതിയില.

നില്ലസംശയമെന്നുവന്നിവിടവിച്ചപ്പോൾ
 നല്ലവാരേതിന്നുവന്നുപ്രിയൻമുഖമൊരി
 കല്പനാജനനിയുവാക്കുൻമുഖമൊരി
 പുതിച്ചൊന്നതുമ്പുകേൾപ്പിച്ചുനോവിപ്ര-
 സത്തമൻസുദർശനനേരവുമുദിച്ചൊപ്പുണ്ടാൻ.
 എന്തുചെയ്തുതന്നെൻചാക്കിനൊക്കിക്കാഞ്ഞാൽ
 മറന്നുടയ്ക്കീതിയുണ്ടാമില്ലസംശയമേതും.
 ഒട്ടുമെഹിതനല്ലകന്യകക്കിവന്നൊൽ
 കഷ്ടമാണിതുചെയ്യാലാപത്തുഭവിച്ചീടും.
 അതുകൊണ്ടിവന്നൊരുനല്ലവൻചോദിച്ചീടിൽ
 ശ്രുതിയുണ്ടവന്നകാര്യമൊവമില്ലതിന്നെന്നായ്.
 എവമോർത്തവനവ്യവിപ്രനുകാടത്തീടാൻ
 ഭാവമുണ്ടുതന്നൊരുവളിയെന്നതുകേട്ടു.
 നാട്ടിലമലയെല്ലാംപാട്ടായിഭവിച്ചീതെൻ
 കൂട്ടക്കാർപറഞ്ഞെന്നയേററവുകളിയാക്കി.
 മാനൊതിയുമാരാഭംഗവുമിതിത്തൊഴു
 ത്തൊതിശ്രദ്ധചെയ്തൊരുവില്ലാങ്ങുന്ന-
 കന്യകതന്നെക്കുടച്ചൊണ്ടുപൊരുത്തമു
 ചെന്നുകല്യാണംചെയ്തുൻഗന്ധർവ്വിധിയാലെ
 എത്തിനാൻപ്രഭാതത്തിലവിടെസുദർശൻ
 മിത്രങ്ങളാടുകൂട്ടെല്ലാകുസഭ്രാന്തനായി.
 കന്യകാഭാവവിട്ടുകളിക്കണ്ടുകാചി-
 ചെന്നോടുശാപവാക്യമിത്തരമുചെയ്യാൻ.
 ഭർമ്മതെ! കലാധമ! രാക്ഷസവൃത്തികൈക്കൊ-
 നെന്മകൾതന്നോടവചെയ്തു, കാരണംമേലാൻ
 നിണ്ണയംനിശ്ചയിച്ചൊന്നിവിടവിച്ചീടും-
 മെന്നൊപത്താക്കട്ടുപാരമാർത്തനായ്ഞാനും.
 ശ്രേഷ്ഠനാസുദർശൻതന്നെപാദങ്ങളിൽ
 സാഷ്ഠാംഗപൂജാമചെയ്യിക്കിയപേക്ഷിച്ചേൻ.
 ഇത്തരംപിച്ചീടാനെന്തൊരുമുഖവിപ്ര-
 സത്തമ! ചെന്നെനിയ്ക്കുവളെത്തന്നുമുന്നേ.
 മറെറാരുത്തനപിന്നെനൽകവാൻവകാശം
 ചെന്നമില്ലവിടെയെന്നുള്ളതുവിചിത്രം

കരുതാമെന്നു ചൊല്ലി നാമെന്തുണ്ടു യാതൊരു
 മുരച്ചൊന്നതൊട്ടു പരമവിദ്യാൻതാനും.
 കന്യാകാദാനംവീണ്ടുവീണ്ടുമില്ലിയെന്നും
 ധന്യനാഭവാനെല്ലാമറിവുള്ളവനല്ലോ.
 ജ്ഞാനിയാഭവാനെന്റെരാപത്തെക്കളയേണം
 ജ്ഞാനിയിൽദോഷമൊന്നുമെന്തുപറയല്ലോ.
 എന്നുവെച്ചുതന്നെകൂട്ടമിതുസത്യം
 തന്നെയെന്നാളുവിപ്രൻശാന്തനായുരചെയ്താൻ.
 ചൊന്നവാക്കിതെല്ലാമുപമമായ് വരാത്തതും
 മെന്നാലുംനിശാചരനായിനീവസിക്കേണ്ട.
 രാത്രിചാരികളത്രെകേവലമുലകൾ
 ധാത്രിയിലുലകുമായ് വാഴുകഭവാൻമേലാൽ.
 മന്നനാമിത്രദ്വന്ദ്വനന്തന്നെസഹായിയായ്
 വന്നീട്ടുഭവാ, നന്നാൻശാപമോക്ഷമുണ്ടാം.
 അന്നതൊട്ടിവിടത്തിൽ ചെന്നുതാൻവാണീടുന്ന
 ധന്യനാമുനിയുടെശാപത്താലുലകുമായ്.
 ദേവദേവശനായശക്തൻപ്രസാദത്താ-
 ലോപമോഹിയായുസ്സംവിപ്രജന്മമുണ്ടായ്.
 ബ്രഹ്മണശാപമുണ്ടായിതല്ലകതപം
 സമ്മതം! കഥിച്ചുതാൻപൂർവ്വജ്ഞാനമെല്ലാം.
 ഇതി ശ്രീ സ്മരണപുരാണേ പുരാഹിതസാഹസ്യം സംഹിതയാം
 പ്രഥമോദ്ധരപാദധ്യായകാവ്യം മഹാപ്രഭുവേ
 വാഴ്ത്തായ

ദർശനം അധ്യായം

കരുതാമെന്നായ് വിളങ്ങുപാതമേനാ-
 മരമെന്താൻവീണ്ടുസ്മരണിനാരദൻ.
 ഉലകത്തിൻവാക്യമിവണ്ണുകേട്ടു
 വലംപുറംപുറംവന്നിനായകൻ
 സഖാക്കളായ് നിൽക്കുമുനി ബകങ്ങൾതൻ
 മുഖത്തുതോക്കിനാനധികമാർത്തനായ്.

ഹൃദയം നാശം പ്രവൃത്തികൾക്കു
 വിനീതനായ് ചൊന്നാനുഭവം
 ശരിക്കിട്ടു മനസ്സാമണമുൻ
 ചരിതെങ്ങല്ല വിചരമെന്നായ്.
 ചിരായുസ്സു! ഞങ്ങളുടേതു ചുരുവതും
 മോക്ഷമിട്ടിങ്ങോട്ടു തിരിച്ചിരിക്കാലും.
 അറവില്ലെന്നല്ലൊ കഥിച്ചിരുൾരം
 വരൻറവുത്താനു മയിക്കുകയല്ലൊ.
 ഇതു ധരിക്കാഞ്ഞാലിവർനരിച്ചു പോ-
 മതുകണ്ടുതാനും സമീപത്തെ നിനെ.
 അനലനിൽ ചാടി മരിക്കുവാൻ തന്നെ
 മനസിത്തങ്ങളും നിനച്ചിരിക്കുന്നു.
 അവസാനയാത്ര കഥിച്ചിട്ടു നേർത്താൻ
 ഭവാനോടിക്കേരും, ചിരഞ്ജയിക്കുവീ-
 ബകവാക്യമേവം ശ്രവിച്ചുകുറു-
 മകതാരിലോളം പറഞ്ഞാ നിത്തരം
 അതു സാഹസം നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കി-
 ത്തരുവെന്നേക്കാളധികം പ്രായമായ്,
 അനലനാമോരു കഴുവു ശസ്ത്രമാ-
 ദനത്തിലുണ്ടുവന്നിരു മൊക്കെയും
 ഭവാനാമാദോളം വരാമല്ലൊ താനും-
 മവനൊടിക്കൊയ്ക കമിക്കുവനായി.
 ഇതികഥിച്ചുവതവരോടുമൊന്നി-
 ചുതിച്ചുവശം ഗുരൂസ്സമീപത്തെ പുകാൻ
 അതിഥികൾക്കെല്ലാമുപചാരം ചെയ്യാൻ
 വിധിപാലം ഗുരൂപ്രവരനുമ്പോൾ.
 അലാലുകൾക്കു കലൻ ഗുരൂത്താ-
 ടുകുനായകൻ പാഞ്ഞിതിത്തരം.
 ഭവാനിട്ടു മനസ്സാമണമുൻ
 വിചരവല്ലതും ചരിച്ചിട്ടുണ്ടതിൽ
 പാഞ്ഞാൻ കൊല്ലാമെന്നു കനായകൻ
 പാഞ്ഞു കൂട്ടുപറഞ്ഞ ഗുരൂസ്സമീപം.
 നിനക്കു കല്പങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവെന്നു
 റെനിക്കു ചിതരെയിലിന്നാമം

ജനമുണ്ടല്ലോമഹാശാലം

മനസിസംശയംവെടിഞ്ഞുചൊല്ലിടാം.

ശിശുക്കളെനിങ്ങളെക്കേണസംശയ-

മശേഷമെന്നോടുകമിപ്പിനിന്നിയും.

ചിരായുസ്സാംഗുരൂമിവണ്ണൊന്നൊപ്പോൾ

കരളിലത്തുകൊണ്ടുപ. ത്തിവൻ

ഇവണ്ണമായുസ്സുചൊഴിപ്പായ്

ഭവിക്കുവാനുള്ള നിമിത്തമെന്നും.

കഴുവായ് തീർന്നതിൻ പ്രകാരമുണ്ടുപോൻ

വഴങ്ങിചൊന്നപ്പോൾകമിച്ചുഗുരൂവും.

ധർമ്മനിയിചൊരുസ്ഥലത്തുത്താൻപണ്ടു

കരഞ്ഞായിട്ടു മരിച്ചിതു മീമൻ!

ശിവാലയമൊന്നുണ്ടവിടെമുച്ചമായ്

ഭവപ്രസാദംമംജുനങ്ങളൊക്കെയും.

മേനകേശ്വരനെത്തുമാറുണ്ടു

ക്രമമായിട്ടെന്നുംവസന്തകാലത്തിൽ.

ശിവൻ ഭരവിഗ്രഹമതിമോദത്തോടെ

സുവർണ്ണ പല്ലക്കിലെടുത്തുവെച്ചവൻ

തഥാവിഥിമുജിപ്പെഴുതെത്തിച്ചിട്ടു-

മതുരനെയല്ലൊമേനകാസ്തവം.

ശിവപ്രതിഷ്ഠൻനിവാസംകൊണ്ടുനോ

പവിത്ര മുള്ള സുവർണ്ണപല്ലക്കിൽ

ഒരുദിനംനാവിൽ ജനങ്ങളൊരുമ

ധരിക്കാതെ ചാടിപ്രവേശിച്ചുത്താനും.

കണ്ടുകൾക്കുള്ള ചപവൃത്തിയെ-

ക്കുറയ്ക്കുവാനാക്കുമസാധ്യമല്ലയോ?

കളിച്ചുപല്ലക്കിൻതലയ്ക്കൽചെന്നിരു-

ന്നിളക്കിയനേവംകഴിച്ചരാത്രിയെ.

പുലച്ചയിൽവന്നജനങ്ങളെന്നരം

കളിഞ്ഞുമെന്നു കണ്ടതികോപംപൂണ്ടു

വടികളുംകല്ലുമെടുത്തുകൊണ്ടുവ-

ന്നടിക്കുമുദ്രകൊണ്ടറികയുചെയ്യാൻ.

പ്രാദരവുമുപോലുള്ളതെന്തെന്താൽ

മഹേശ്വരനോടു സ്ഥിതിനായിത്തന്നു

പ്രണവമിത്വം വന്നുവന്നിട്ടു പനയ
 ഗുണവാന്മാരും കാശിക്ഷമാവരുന്തെൻ
 തനയൻ കൊന്നുകൊടുത്തു ഭിധൻ.
 മദാസീജാരിതൻ പ്രസാദത്താലപ്പോ.
 ഉതിക്കുമുമ്പുതന്നെയുണ്ടായി.
 അതുകൊണ്ടുതാനും വസന്ത കാലത്തിൽ
 പതിവായ് ചൈത്രമായിട്ടു നാസത്തിൽ
 ചതുർദ്ദശിയത്തും വെളുത്ത പക്ഷമേ-
 ന്നിതൊക്കെയും ചേർന്നു ഭട്ടിനത്തിങ്കൽ
 ദമനകാട് പരമദീപനാടൊടു
 ക്രമമായ് ചേർന്നിപ്പാൻ കൊടുത്തിതാലായെ
 ശിവപ്രീതികരം പരമമായ്
 ശിവദീക്ഷാവൃതമനുഷ്ടിച്ചു പ്പിന്നെ.
 കുറിനമാ. വൃതവിധിയും ചീപരൻ
 സ്തംഭത്തെ ഉത്തേങ്ങുന്നാടുകൾ ചെയ്യാനന്നാൾ.
 തെളിഞ്ഞുത്താങ്ങുന്ന ഭട്ടാന്റെ ഭക്തിയാ-
 ലിളാപരത! ചേർന്നുവരും വിചാലം
 ഇവസ്തംഗീഷ്ടപൂജിതനീട്ടനവൻ
 ഭവാനെപ്പാലിപ്പിന്നൊരുത്തനെയും
 വിധുവുവേദമേളിച്ചെഴുപ്പോ.
 ഉധികുംഭകുതിപൂണ്ടിയിച്ചേതവം.
 ഭവമഹാ! ഭവ! കൃപായിധേ!
 ഭവൽ ഗണങ്ങളിലൊരുവനായിത്താൻ
 ഭവിജ്ഞാപിപ്പോളനഗ്രഹിക്കുവാൻ
 തവതിരുവുള്ളമുദിജ്ഞമെന്നിൽ.
 ഇവസ്തംഗീഷ്ടപൂജാമുദയകരൻ
 ശിവനതേവിധമനുഗ്രഹിച്ചിതു.
 കരുവിചാരമെന്നിജ്ഞനുകിനാൻ .
 പൂരകൃപാനിധിപുരസ്കാരനകൻ
 ഗണതപമാൻ താൻ വിചാരസംസ്ഥനം-
 യണത്തിരങ്ങാമുഖങ്ങളിലെല്ലാം
 അനുപമഗുണമേഴുന്നഗന്ധമാ-
 ദനശിവിവിപരണത്തിരുകൾ.

FILE NO. 100-442100-1210

വിവര്യയാതൊരുമുനിയുടെകരം
 സഖിയൊടുമൊത്തു കളിപ്പതായ്ക്കു
 സകലതുകുഞ്ഞാൻമിറങ്ങിയക്കുണം
 മുനികമാരിയെവിമാനത്തിലേറി
 കുണംഗമിപ്പാനാത്തുടങ്ങുന്നതേരം
 അധികംതീയായ് സഖിയുമുമുനി
 പദങ്ങളിൽവീണാവണങ്ങിച്ചൊല്ലിനാഥം.
 വിമാനചാരിയാമൊരുത്തനിന്നതിൻ
 കമാരിയെബുദ്ധാൽപിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്
 ഒരു തുണയില്ലാതധികമാണായ്
 കാര്യംപുതിയതുകനിഞ്ഞുകാക്കുനെ.
 ഇവണ്ണംകേട്ടുവധികംശ്രദ്ധനായ്
 വിവർണ്ണനഗ്നിചേന്ദ്രനാമുനിശ്ചരൻ
 അവിടെമിൽക്കനിൽക്കിതികഥിച്ചുകൊ-
 ണ്ടവനാകാരത്തിലണഞ്ഞതൽക്കുണം.
 മതിമാൻതന്നെതപപ്രഭാവത്താൽ
 ഗതിസ്സംഭവപ്പോളെനിശ്ശുദ്ധായി.
 കടംകോപാഗ്നിതാൽദഹിച്ചുപോമാരാ-
 നത്തുപടന്നാതികടുത്തവാക്കേവം.
 വിടുമൊതിന്നെത്തൊതെവിടെയ്ക്കുപോകാൻ
 തുടങ്ങുന്നമൃഗം!ശം!ദൂരത്താവേ!
 കരമാംസഖനധംകവൻഗുദ്യുതാൻ
 പരന്നുപോംപോലെമരീയപുതിയെ
 പഴുതെനീബലാൽമരിക്കയാലിപ്പോൾ,
 കഴുകനായ്തന്നെഭവില്ലുട്ടെമേലാൽ.
 മനസ്സിചീജിവളൊരിക്കലുംനിന്ന
 നിനച്ചിടാതെക്കളരിക്കവെയേവം.
 മുനികമാധിയിലപനയംചെയ്തു
 വിനവരുത്തിയതനുഭവിച്ചാലും.
 മുനിശാപചക്രവിവണ്ണംകേൾക്കയാൽ
 വിനീതനായ്ഞാനമുപേക്ഷിച്ചേനേവം.
 അറിയാതെ ചൊല്ലാപരസ്യമെല്ലാം
 പൊറുത്തതളന്നദനുഗ്രഹാഭിജ്ഞാ!

അപരിയമൊന്നതോടുകൂടാതിരിയ്ക്ക
 പ്രപാതിയേ! ചെല്ലീലതുശിഷ്യങ്ങൾ.
 ശിവഗണങ്ങളിലൊരവനാണുഞാൻ
 ഭവാനുശാപമോക്ഷംകുനിഞ്ഞുനൽകണം.
 ഇവണ്ണമത്ഥിച്ചോരളവുമാമുനി-
 പ്രവരണംപാരതെളിഞ്ഞരുചെയ്യൂ!
 മഹാനിന്ദളുറ്റുപാലനുവേണ്ടും
 സഹായംനീചെയ്യാതിടവരുമപ്പോൾ
 വരശാപമോക്ഷമിവണ്ണമേമുനി
 വരൻചൊല്ലിത്തന്റെരക്ഷകളൊടുപോയാൻ.
 അതു മുതൽമുഞ്ഞാനിവിടത്തിൽതന്നെ
 മരിമൻ! പാഴുനഷ്ടകനായവം.
 ശിവപ്രസാദത്താൽകരണനാണി.
 ഞ്ഞുവതിപാലകപദവു മെന്നല്ല-
 ലഭിച്ചമുണ്ണരുസ്തീർത്തു, മാമുനി
 ശപിതയാദോപമകഴുവാലുംവീണുൻ.
 ധരിപ്പിച്ചെന്നല്ലോമദിനപ്രവാണം
 ചരിതമിത്തരംഭവാനുവേണ്ടിയാൻ.
 ഇതിശ്രീസ്വാമിമാപവാണുകാശിനിസ്ഥാനവും
 സാഹിതായാം പ്രഥമമാനന്ദപഞ്ചസംകാലികാവേഷം
 മഹിപ്രഭുഭാവ
 നവമോദ്ധ്യായഃ

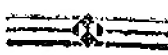
പത്താം അദ്ധ്യായം

അമിതാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടുള്ളചെല്ലാൻവീണ്ടു-
 മലാശയൻസാക്ഷൽനാരദമുഖീശപരൻ.
 കേൾക്കെടൊവിജയ! നീഗുരുന്നായകൻചൊന്ന
 വാക്കുകൾകേട്ടുനരരൂപനുംരേരളോരും
 അതിയായ്ഓടവംപൂണ്ടുനാക്കിനാൻപരസ്സനം
 മതിമാനലുകൾക്കുടേയ്ക്കുത്തൊടുചെയ്യാൻ.
 ഉദിച്ചുകാൽസാധ്യമുണ്ടായില്ലിവിടെയ്ക്കു-
 മദ്യെന്തെന്നുൾക്കുടീർ! മരണമെന്നയല്ലോ.

അതിനാലവസാനമാത്രം അന്ധപോലീടനോൻ
 മുദിതാത്മാവാഭവാനോ നന്മഗ്രഹിക്കേണം.
 മിത്രമാമൃതകുന്തിൻ ചാമരകേട്ടനന്തരം.
 മുദേത്താരിലാചാചിച്ചുഗുദ്യുദ്ധമുചെയ്യാൻ.
 ചെറുതമരിയ്ക്കേണ്ടമതിമാന്മാരാതിങ്ങ-
 ളൊരുനല്ലുപായമുണ്ടതുതാൻ ചൊല്ലാമല്ലോ.
 എന്നു മേമിത്രമായിട്ടെന്നിലും വയസ്സനാ-
 യിന്നൊരു കൂർച്ചമുണ്ടുമാനസസരസ്സികൾ
 ധന്യനഭേദം പെല്ലമറിയാതുള്ള കാഴ്ച-
 മൊന്നുമില്ല ദിനേണാത്താൻ മരണിച്ചുപോരാ.
 ഇത്താമുചെയ്തുഗുദ്യുദ്ധമവരോടൊ-
 തെത്തിനാൻ കൂർച്ചമോഴും മാനസസരസ്സികൾ.
 ആഗതന്മാരായുള്ളൊരിവരെക്കണ്ടുദീപ്തം
 വേഗമാമയ്യമാടിവെള്ളത്തിന്നിളിപ്പുകാ-
 തങ്ങളെക്കണ്ടുപേടിപ്പോടുന്നകൂർച്ചത്തോടൊ-
 യിങ്ങനെയഥിമുദിതഗുദ്യുദ്ധകാതകളെല്ലാമെ-
 നന്നെടൊരൊരമേതിനിന്നുടെസമീപത്തു.
 വന്നീടുന്നവരോടുചെയ്തുചിത്തപാശം
 അങ്ങയെക്കൊണ്ടാൻ പാരംഗിഷമിച്ചെത്തിടുന്ന
 ഞങ്ങളെക്കണ്ടുനമോടിത്തുചിതമൊ?
 അതിവിജയത്തോടുപരമാനന്ദത്തായ
 വിധിയെബദ്ധോതൊട്ടു മറിവില്ലെന്നു ചന്ദനം.
 അഗ്നിയാകുന്നമുഖ്യബ്രഹ്മണക്കുറിയേണം
 വണ്ണികൾക്കെല്ലാമുഖ്യബ്രഹ്മണരായിടുന്നു.
 തന്നെടേന്ദ്രാവല്ലാന്നാരികൾക്കെല്ലാമുഖ്യം
 മാതൃരാണതിഥികളെല്ലാക്കുടാരേപാചെ.
 അങ്ങിയെയിരിക്കവെത്തങ്ങളോടനാദരം
 മിങ്ങിയെകാണിച്ചീടാനെന്തൊരുബന്ധംധീമൻ!
 ആയുമതുനേരം സവിധേവനുമൊന്നാം-
 നീമഹത്തരപരമല്ലാഞ്ഞാനറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു.
 നിങ്ങളെക്കാളും പ്രായമുണ്ടെന്നു കേതിഥിനോ-
 ടെങ്ങിയെരോണ്ടുതന്നെ മറിയാം വഴിപോലെ.
 അതുകൊണ്ടൊന്നു മല്ലനീങ്ങളെക്കണ്ടുപേടി-

ഗംഗാജലംകുടിച്ചുവന്നപ്പോൾ അപ്പോൾ തന്നെ
 മംഗലനിവർത്തനം ചെയ്തു വെച്ചു കൊണ്ടു.
 അന്നു യാഗം ഗണിതത്തിന്റെ ഉന്നതിയെ
 മെന്തെന്നു ചോദിച്ചു കൊണ്ടു. ലോകത്തെക്കുറിച്ചും
 മംഗലനിവർത്തനം ചെയ്തതിന്റെ
 ഉറപ്പും മറ്റും ചോദിച്ചു കൊണ്ടു.
 ഏതൊരു വാക്കിലും കേൾക്കുന്നതിനായി
 മേവരസം സോഷിയൽ മെന്റലിറ്റിയിൽ.
 ദേവപ്രാപ്തിയിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും
 ദേവദൂതർക്കു കേൾക്കുന്നതിനായി വന്നു.
 സാമാന്യനായിട്ടുള്ളവർക്കു കേൾപ്പാൻ
 പൊതുവിമാനമെന്ന വിശേഷണമുണ്ടു.
 നിർമ്മലൻ ദേവദൂതൻ നിന്നു കൈയ്യൊ-
 നിർമ്മലനായിട്ടുള്ളതിൽ കേൾക്കുന്നതെ!
 കീർത്തിയിന്നുണ്ടായ പണ്ടു പണ്ടു ദേവാനിനി.
 പാർത്തികാചതുർവർഗ്ഗത്തിൽ മുന്നേറ്റം.
 യാതൊരു കാലത്തോളം കീർത്തിയെന്നു വെക്കു
 വേദമില്ലാതെ പണ്ടു കാലം കേൾക്കുന്നതിൽ.
 അങ്ങനെയൊക്കെ പോലും മനസ്സിലാക്കുന്നതെല്ലാം
 മിന്നോട്ടു വിമാനം കൊണ്ടു ഞാൻ വന്നേതെല്ലാം.
 തുഷ്ണനായ ദേവദൂതൻ ചൊല്ലിയ വാക്യമേവം
 കേട്ടുളള വന്നിന്റേ ചൊല്ലിയ വന്നോടായ്.
 എന്നു സഭാജിനില്ലാ വിചാരം
 മെന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകേണം ദേവാനിപ്പോൾ.
 ഞാനുമില്ലെന്നു നിൽക്കേ പാർത്താൻ കേൾക്കുന്ന
 മാതൃവശം വാക്യം കേട്ടു കൊണ്ടു ചെന്നാൻ.
 ഇവരെക്കൊണ്ടു പോകാനില്ലിനി വകുശം
 ജപമണ്ണു കേൾപ്പോരികമടിയാതെ.
 ദേവദൂതൻ കേട്ടിട്ടുള്ളതെന്തെന്നാൽ ദൂതൻ
 കേവലമിതു കൈയ്യൊൽപാദനമല്ല യിഥൻ!
 ഉൽകൃഷ്ടരായിട്ടു നന്നായി വർത്തനം പ്രസാദത്താ-
 ല്ലാൽക്കർഷണമുണ്ടായ വന്നിനെ നിന്ദിക്കുന്നതിനേണേ,
 ഉപകാരത്തെക്കൊണ്ടു മിത്രത്തെ വെട്ടിയുവാൻ
 യുദ്ധമെന്നു കേൾക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കേ.

ഇവർന്നഭിപ്രായംതെല്ലമെധരിച്ചിട്ട്-
 ലിവരെകൊണ്ടുപാകാൻചൊല്ലിത്താൻദേവദൂത!
 ചൊല്ലാതെവേണ്ടുകൊച്ചുമെല്ല ചന്തല്ലമിതും
 ചൊല്ലിയാലതുംപാലെചെയ്ത ചന്തല്ലമല്ലാ.
 ഇവരെക്കൂടാതെങ്ങുപാരുവാൻമനസ്സില്ല-
 നവനീശാശതികെട്ടുദേവദൂതനുംചൊന്നാൻ.
 കേൾക്കുമിതിവരെല്ലാംശിവപാർഷ്വരനാരാ-
 ണംഗ്രഹമിവക്കില്ലസപ്തസൗഖ്യത്തിലൊട്ടും.
 ഇവരിധമോരോമട്ടുവാഴുന്നുശാപത്താലെ.
 കൈവരമിവരെല്ലാംശാപമോക്ഷമുദിച്ചോൾ.
 ശിവലോകത്തിൽചെന്നുചേരവാനൊഴിഞ്ഞിവ-
 രെക്കവിടെപ്പോകുവാനുംകാണുകില്ലഭിലാഷം.
 ദൂതനുംചെയ്യാതെക്കിലൊന്നമുക്കമീ-
 ദേവലോകത്തെപ്പാറിവെക്കുമില്ലരിയേണം.
 ഞെക്കുമില്ലവിടത്തെപ്പാപ്പിന്നവിധാതാവു
 കാച്ചുമില്ലാതെതള്ളിപ്പോട്ടുതന്നിലാക്കും.
 പുണ്യമുണ്ടെന്തേറ്റാമെന്തുംവിരിഞ്ചനി-
 മെന്നോടുചെയ്തിട്ടുള്ളതാമയുണ്ടരിയേണം.
 ഇതിച്ചരിതുപോലെചെയ്യാൻമടിക്കില്ല
 മനസിതമുക്കൊട്ടുമാഗ്രഹമിതിലില്ല.
 ഇവരെപ്പോലെത്താനുംശിവപാർഷ്വരനായി-
 ശ്ശിവലോകത്തെപ്പക്കുവാഴുവാൻമോഹിക്കുന്നേൻ
 ഉദഭ്രാന്തെക്കൂടാതെജ്ജ്വലാൻതന്നാവാക്കാ-
 ലത്തുതപുണ്ടാനേററുദേവദൂതനുമപ്പോൾ.
 തന്നെതൻചരിതത്തെകേൾക്കുവാൻചോദിച്ചോത
 ജ്വലിക്കാൻതന്നോടുചൊല്ലിത്താൻകൂടുംശ്രേഷ്ഠൻ
 സാമൂഹിസ്ഥനായൊരാളെ പുകാശിധിസാമൂഹം
 തന്നിട്ടുള്ളതാണുപ്രമോദമോഹമോചെയ്യേ
 ദുകാശികാലംതന്നെനിശ്ചയിച്ചുവെ
 രേഖാധ്യായം

	ക	ണ	വ
കോണ്ഡവർ	1	0	0
ബക്ബർ	0	14	0
മീനാക്ഷി	1	8	0
ഭാസ്കരമനോൻ	0	8	0
കുമാരനമാല—കുന്നം ഭാഗം	0	8	0
ടി — രണ്ടാം ഭാഗം	0	8	0
സൗഭാമിനി	1	0	0
മണിപ്രവാള ശാകുന്തളം	1	4	0
മലയാള ശാകുന്തളം	0	8	0
രാജവികാഗ്നിമിത്രം	0	9	0
അമരകശതകം	0	8	0
മധുരസന്ദേശം	0	8	0
കുമാരസംഭവം (എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ) പരിഷ്കരിച്ച പുതിപ്പ്	0	8	0
കേരളപാണിനയം			
തേച്ചർസ്സി	0	0	0
ഗദ്യമാലിക—മ മുത്തൻ ന വരെ ഭാഗങ്ങൾ	3	0	0
ഉ ചില പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ			
നവീനശാസ്ത്രപീഠിക	0	10	0
ധർമ്മരാജരത്നം	0	4	0
വിദ്യാഭ്യാസം 2-ാം ഭാഗം (കെ. എ.	0	12	0
രാമായണകഥാ സംഗ്രഹം	0	4	0
മതവും ശാസ്ത്രവും	0	10	0
ചാരുഭട്ടൻ ഭാഷാനാടകം	0	12	0
പ്രസംഗാഭരണം	1	0	0
ഭൂവിജ്ഞാനിയം	0	12	0
പ്രഥമവ്യാകരണം	0	2	0
മദ്ധ്യമവ്യാകരണം	0	8	0
അബ്ജശോധിനി	0	9	0
മണിഭീഷിക	1	0	0

